

Programa

CATALÀ NIVELL B2

Intermedi Semipresencial (B2)

1. Nivell B2

El nivell B2 és el quart que estableix el Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües, en una escala de sis nivells (A1, A2, B1, B2, C1, C2). El nivell B2 permet a l'usuari una activitat independent, defineix la persona que és capaç de donar la resposta adequada en condicions comunicatives normals. En català pot rebre el nom de nivell *avançat* o *intermedi* i en anglès és anomenat *vantage* pel MECR.

2. Nivell B2 de català al Servei de Llengües

El Servei de Llengües ofereix el nivell B2 en un sol curs sense subdivisions.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. En el cas del curs Intermedi Semipresencial (B2) s'ofereix la modalitat semipresencial, amb ús del programa Parla.Cat.

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes, singularment els estudiants universitaris de la UAB i altres col·lectius de la universitat com el del personal docent o el personal d'administració i serveis. Qualsevol persona adulta, amb tot, vinculada o no a la UAB, es pot matricular als cursos si té el nivell requerit per fer-ho.

5. Objectiu general del nivell B2

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell B2 els aprenents han de poder comprendre les idees principals de textos complexos sobre temes tant concrets com abstractes, incloent-hi discussions tècniques en el camp de l'especialització professional. Han de poder, també, expressar-se amb un grau de fluïdesa i d'espontaneïtat que faci possible la interacció habitual amb parlants nadius sense que comporti tensió per a cap dels interlocutors. Han de poder produir textos clars i detallats en una àmplia gamma de temes i ser capaços d'expressar un punt de vista sobre una qüestió, exposant els

Programa

avantatges i els inconvenients de diverses opcions.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell B2 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

Comprensió oral

L'aprenent ha de poder comprendre conferències i discursos llargs i, fins i tot, seguir una argumentació complexa si el tema és relativament familiar. Ha de poder comprendre la majoria de les notícies de televisió i els programes d'actualitat i la majoria de les pel·lícules en registre estàndard

Comprensió lectora

L'aprenent ha de poder llegir articles i informes sobre problemes contemporanis en què els autors adopten una posició o un determinat punt de vista. Pot comprendre prosa literària contemporània.

Expressió oral

L'aprenent ha de poder presentar descripcions clares i detallades sobre una àmplia gamma de temes relatius als seus centres d'interès. Pot explicar el seu punt de vista sobre un tema i exposar els avantatges i els inconvenients de diferents.

Expressió escrita

L'aprenent pot escriure textos clars i detallats sobre una àmplia gamma de temes relatius als seus interessos. Pot escriure un assaig o informe i transmetre una informació o donar raons a favor o en contra d'una opinió determinada. Pot escriure cartes que remarquin la importància que tenen per a ell alguns fets o algunes experiències.

Interacció oral

L'aprenent pot comunicar-se amb una certa espontaneïtat i fluïdesa, cosa que fa possible la interacció amb parlants nadius. Pot participar activament en una conversa en contextos familiars, presentant i defensant les seves opinions.

7. Competència lingüística comunicativa del nivell B2

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell s'indiquen a continuació.

7.1. Competències lingüístiques

Programa

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

Ortografia:

- **Vocalisme:** Sons vocàlics i grafies que els representen; distinció entre síl·laba tònica i àtona; nombre de síl·labes d'una paraula; regles generals de la *a/e* àtones i *o/u* àtones (al morfema del substantiu, de l'adjectiu, del verb i lexemes) i principals mots del vocabulari bàsic que presenten dificultats (mots sense punts de referència clars, verbs de doble arrel o que presenten alternança en la radical i verbs *poder i voler*); combinació de vocals: diftongs i hiats, dièresi (ús darrere *g* i *q*, dièresi per trencar el diftong en mots usuals i en les formes verbals); apostrofació: article, preposició *de*, pronoms febles; accentuació; timbre de les vocals i regles d'accentuació, diacrítics en els mots més usuals.
- **Consonantisme:** regles generals d'ortografia amb especial dedicació als mots del vocabulari bàsic: *b/p, d/t, g/c* a final de mot; *b/v; s, ss, c, ç, z; j/g, x/ix, tx/ig* (els grups *-jecc-* i *-ject-*; nasals (*m, n, ny*): *m* davant *p, b, m*; *n* davant *v; l/ll/l·l*; *r* final, *r/rr; h*

Morfologia

- **Morfologia del substantiu i de l'adjectiu:** formació del gènere i del nombre en mots del vocabulari bàsic; canvis ortogràfics. Concordança amb el nom.
- **Determinants i quantificadors:** classificació de l'article (determinat i indeterminat) i morfologia (gènere i nombre, formes apostrofades i contraccions); demostratius i possessius (gènere i nombre i ús); numerals ordinals i cardinals (gènere i nombre) i ús del guionet.
- **El verb:** conjugació regular, formes més corrents dels verbs irregulars, especialment les del mode indicatiu i les no personals, en verbs com els següents: *conèixer, dir, escriure, fer, poder, prendre, saber, tenir, venir, viure, voler*, perífrasis *haver de, deure*.
- **Adverbis:** ús dels adverbis més freqüents de manera, quantitat, lloc i temps. Locucions adverbials.
- **Els pronoms febles:** usos més freqüents; formes plenes, elidides, reforçades, reduïdes segons la posició respecte el verb (apostrofació i guionet). Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte directe i objecte indirecte per pronoms febles. Ús dels pronoms *en* i *hi* amb verbs de moviment. Pronoms interrogatius

Programa

i indefinits. Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte preposicional, complement circumstancial i predicat nominal.

- Els pronoms relatius: usos més freqüents. Forma i funcions del relatiu àton *que*.
- Les preposicions: Usos més freqüents de les preposicions: *a, en, de, amb, sense, i per* i *per a* davant de sintagma nominal. Caiguda de la preposició davant del *que* àton.
- Conjuncions: ús de *que* a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives; usos de *i, o, ni, però*. La conjunció *que* en oracions completives.

Percepció i producció dels símbols dels textos escrits

- Grafies i signes ortogràfics (*accent, apòstrof, dièresi, guió*).
- Convencions: abreviatures d'ús freqüent (*Sr., Sra., núm., 1r*).
- Puntuació: *la coma, el punt i seguit, els dos punts davant d'una enumeració, el punt i a part, els punts suspensius, els signes d'interrogació i d'admiració, els dos punts, el guió, les cometes en les citacions textuais*.

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit social, laboral i acadèmic relacionat amb els interessos de l'aprenent (*família, amistats, feina, habitatge, alimentació, entorn virtual de comunicació, treball col·laboratiu, matèries curriculars, activitats acadèmiques, recerca*).
- Àmbit públic d'interès general (*transports, comerços, gastronomia, mitjans audiovisuals, espectacles, actes públics, sanitat, entorn geogràfic, turisme, esports, literatura, meteorologia en general, informatius, premsa, exposicions, documentació escrita, administració pública, entitats bancàries, emergències, subministraments*).

Elements lèxics:

- Les perífrasis verbals de probabilitat (*deure+ infinitiu*) i d'imminència en temps passat (*anar a + infinitiu*).
- Locucions i perífrasis més freqüents. Mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües. Sinònims del vocabulari bàsic. Equivalències dels mots jòquer més usuals (*fer, fotre, cosa, dallonses...*). Antònims del vocabulari bàsic.
- Afixos més usuals (prefixos i sufixos): *infrarojos, no-res*.

Programa

- Frases fetes i refranys: *treure de polleguera, treure foc pels queixals, estirar més el braç que la màniga, pengim-penjam, fer la viu-viu.*
- El tabú i l'eufemisme: *morros, llesca, casal d'avis, gent gran, centre penitenciari, caram, mal lleig.*
- Onomatopeies: *meu-meu, nyigo-nyigo, xip-xap, bub-bub.*

Elements gramaticals:

- Substantius: casos de diferència de significat segons el gènere : *el son/la son, el llum/la llum.*
- Prefixos i dels sufixos: significació dels més corrents (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).
- Ús del guionet en compostos i derivats: derivats per prefixació (*arximilionari, exministre, precristià, pseudofruit, sotssecretari, vicerector, ultraconservador*); derivats amb el prefix *no-* (*no-violència, no violent, no catalanoparlant, no-res*); compostos de dos elements amb significat ple (*bocamoll, agredolç, centpeus, gira-sol, escuraxemenies, penja-robres*); compostos repetitius i expressius (*poti-poti, bitllo-bitllo, corre-cuita*); compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (*nord-est, sud-africà*).
- Verbs del vocabulari bàsic que regeixen preposició (*pensar en, comptar amb, prescindir de, parlar de, creure en, dedicar-se a, accedir a, interessar-se per*).
- Coordinació copulativa amb les conjuncions *i, o, ni* i *la coma*. Coordinació adversativa amb la conjunció *però*.
- Estructures oracionals: oracions impersonals amb el verb *haver-hi* i amb *verbs meteorològics*. La construcció passiva amb el pronom *es*.

Aspectes de semàntica de les paraules:

- Conèixer i aplicar algunes locucions i perífrasis usuals com a recursos de variació lèxica.
- Reconèixer els mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües.
- Comprendre els procediments de composició del lèxic i els efectes d'expressivitat i riquesa lèxica que aporten a un text determinats recursos com refranys, frases fetes, eufemismes i onomatopeies.
- Els articles, els demostratius i els possessius com a elements d'expressió referencial: pronoms personals forts (*jo, tu*), adverbis, locucions i sintagmes adverbials (*avui, aquí, així, demà passat, la setmana que ve*) .

Programa

- Els connectors més freqüents que organitzen la informació del text (*primer, en primer lloc, abans, després, a continuació, més tard, finalment, més endavant*).

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so i els seus fenòmens, amb la prosòdia:

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles generals i bàsiques que regeixen els aspectes de pronúncia del vocalisme (*pronunciació de l'obertura vocàlica de la e i de la o; enllaços vocàlics: elisions marcades i no marcades gràficament*); i del consonantisme (*alveolars fricatives, vibrants, oclusives, nasals, palatals, laterals*).
- Pronunciació, entonació, ritme i velocitats adequats.
- Saber fer l'entonació i les pauses adequades en la lectura en veu alta perquè siguin intel·ligibles per part dels oients i transmetin la coherència i significat del text.

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

- Recursos lingüístics associats al registre: tema (*propri de l'àmbit familiar i laboral*), mode (*resum, esquema, apunts, correspondència*), to i grau de formalitat (*tu, vostè, etc.*), registres col·loquial i formal (*cartells, avisos, sol·licituds, articles*).
- Varietat estàndard (*ús institucionalitzat a l'administració pública, els mitjans de comunicació i l'ensenyament*) i dialectals: Reconèixer i comprendre els aspectes generals sobre les varietats lingüístiques. Estar familiaritzat amb les principals varietats geogràfiques .
- Cortesia lingüística (*torns de parla, mots simples i repeticions que faciliten la conversa, l'entonació i les pauses*).

Competències pragmàtiques

- Discursiva: planificació (*procediments per a l'elaboració d'un esquema: Reconeixement i selecció de la informació rellevant; organització jeràrquica i esquemàtica de la informació; utilització de frases curtes i lèxic precís*) i revisió del text (*pautes durant el procés de redacció i un cop acabat*); adequació

Programa

(*situació comunicativa, registre i gènere*) ; coherència i cohesió; repertori lèxic (*sinònims, antònims*) i correcció (*corresponent a aquest grau d'aprenentatge*).

- Funcional: Comprendre textos orals (*converses, entrevistes, instruccions i explicacions*) i escrits (*notícies, articles i reportatges divulgatius*) d'un cert grau de complexitat sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent; escriure textos breus dels àmbits familiar i social (*notes, invitacions i felicitacions*) i textos informatius dels àmbits laboral i social (*avisos, anuncis, cartes poc complexes, sol·licituds, currículums i escrits per a publicacions*); exposar fets i opinions en intervencions orals breus a partir d'esquemes i guions en actes públics dels àmbits social, laboral i acadèmic; prendre notes i apunts i fer esquemes de textos orals i escrits (*parlaments, xerrades i articles breus*) sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent; llegir en veu alta amb la pronunciació, l'entonació, el ritme i la velocitat adequats (*anuncis, fragments de fullets, prospectes informatius i cartes*)

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el

Programa

multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de Llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.